

An grásta iontach

An saibhreas de ghrásta a dheonaítear do bhaill den chorp Chríost de réir an cuspóir a Dhia purposed i féin a chéile gach rud i Críost (Eph 1:10; Eph 3:11). Ag Críost a bhunú mar an ceann an chomhlachta, a bhfuil an séipéal, le chéile gach rud go Críost mar gheall ar na páistí Dé mhaith Eisean, is é Críost feiceálach: an ceann.

An grásta iontach

“Chun grásta Dé a bringeth lér salvation chuma le gach fir”
(Titus 2:11)

Nuair a tuigimid an bhrí fíor agus go léir an nuance ann sa fhuascailt fear, feicimid a shainmhíníonn grásta Dé ach amháin mar ‘bhfabhar unmerited’ is ionann é reductionism. Ach béim go bhfuil slánú bhfabhar unmerited Ní léiríonn na heilimintí a dhéanann suas an grásta iontach Dé go bhfuil fios i gCríost.

Tarlaíonn an reductionism nuair a chabhraigh linn dó ach an bhrí an focal Gréigise ‘charis’, nach bhfuil sé féin a thaispeáint ar an greatness an tslánaithe i gCríost. Tá roinnt tábhacht ar an bhfíric go ndealraíonn sé go bhfuil, ag an am a Homer, i gceist leis an téarma ‘charis’ ‘sweetheart’ nó ‘tarraingteach’, agus le himeacht ama, tá an téarma tagtha chun ‘thoil’, ‘dea-’, ‘feabhas’, ach ní go léir.

Ach enumerate an líon uaireanta an chuma ar an focal ‘charis’ sa Tiomna Nua chomh maith nach bhfuil a thaispeáint ar an smaoineamh téama, roimh an bunscoile a mheas an téarma i gcomhthéacs, go háirithe nuair a úsáidtear i dtaca leis an smaoineamh fuascailte.

Tuigtear go bhfuil an téarma in aisce a úsáidtear chun cur

síos a dhéanamh sásta Dé a bheith fabhrach do na fir, cé nach bhfuil siad fiú, mar a léigh muid, “Ná chóireáil dúinn de réir ár bpeacaí, ná luach saothair dúinn de réir ár iniquities” (Ps 103 : 10), áfach, is dó leis an grásta Dé a bheith gan blemish ar an righteousness Dé, tá a fhios beag conas a tharlaíonn an ‘idirbheart’.

Mar Dia Tá sé léirithe bhfabhar do peacaigh gan cur breithiúnas agus an cheartais? Conas is féidir sé a bheith díreach, agus an justifier?

“Chun a thaispeáint a righteousness ag an am i láthair, ionas go bhféadfadh sé a bheith díreach agus justifier air a believeth i Íosa” (Rom 03:26)

Fall

A thomhas conas a bhfuil an grásta iontach ar Dhia is gá a mheabhrú go bhfuil gach fir tar éis titim as bhfabhar fear mar gheall ar amháin a bhfuil sinned – Adam. Mar gheall ar an gcion de Adam go léir a shliocht a rinneadh peacaigh, is é sin, a rugadh choimhthiú ó Dhia, ar leith ó Dhia, mí-oiriúnach le haghaidh a chuid ghlóir (Rómhánaigh 5:12, 19; 1 Cor 15:21).

Ní raibh an áidh a bhuaíl mankind a ghlacadh ar shaincheisteanna morálta roimh foghla an fear amháin a sinned. Ciallaíonn sé seo go bhfuil fir a bheith peacaigh (i bhfocail eile, leanaí de wrath, leanaí disobedience) gur sliocht ar an flesh de Adam, ní ag a n-míbhuntáistí a dhéanamh trí chaidreamh sóisialta ó lá go lá.

Mar gheall ar ballraíocht Adam, gach fir oilte i pheaca agus cumadh i iniquity (Salm 51: 5), ionas go mbeidh, ó bhroinn scartha ó Dhia, mar sin, an t-ainm ‘wicked’.

Nuair a deir an Bíobla go bhfuil fir léiríonn ‘peacaigh’ go bhfuil na páistí de Adam ‘wandering’ ó bhreith (Salm 58: 3).

I gcás amháin (an cion de Adam), gach cine daonna strayed le chéile agus bhí salach “Tá siad ag iompú leataobh go léir le chéile a bheith salach: tá aon cheann a doeth go maith, gan aon, ní amháin “(Salm 53: 3). Anois, is gá an teangaire a aimsiú maith, tá an-soiléir nach bhfuil fir ‘a dhéanamh’ salach mar go bhfuil siad robálaithe, dúnmharfóirí, detractors, homosexuals, liars, éad, etc, mar go roimh gach go bhfuil ‘le chéile’ oidhrí an pionós a fhorchuirtear ar Adam .

ná taispeáin ach suas tríd an ráiteas seo a leanas: “sé go believeth ar an Mhac agá bheatha shíoraí: agus sé believeth nach ní bheidh an Mhic a fheiceáil saol, ach an wrath Dé abideth air” (Eoin 03:36). Anois, abides an wrath Dé ar fhir i nach chreidiúint feidhm i gCríost, agus ní de réir iad féin a iompar inconveniently.

fearg

An wrath Dia abides ar siúd nach bhfuil a chreideann, toisc nach bhfuil a chreideann go bhfuil Íosa Mac Dé fós mic Adam, dá bhrí sin, oidhre de wrath, mar thoradh ar disobedience (Eifisigh 2: 2 -3).

Níor chóir an téarma ‘fearg’ a thuiscint mar emotion nó ceint feargach ó Dhia. Díreach mar sliocht Adam Tugtar ‘leanaí de wrath’ chun iad a chur in iúl ar an riocht na chur faoi pheaca, ní a chiallaíonn go bhfuil siad leanaí mothú feargach nó emotion, nach bhfuil an wrath Dé tagairt do mothú roimh an cúiteamh cóir a bunaíodh do na páistí na disobedience Adam.

Tá sé suntasach go, sa Bhíobla, nach bhfuil fir ar a dtugtar ‘clann sin’, ach tá ainmnithe “leanaí disobedience ‘nó’ leanaí de wrath ‘. Tá sé seo toisc go mbaineann an ‘ballraíocht’ dhá shaincheist: a) cineál, agus; b) oidhreacht. Is iad na páistí partakers ar nádúr agus stádas a dtuismitheoirí agus dá bhrí sin tá sé i dteideal oidhreacht.

Nuair a deir an Bíobla go bhfuil fir 'slaves de sin', agus nach ciallaíonn 'leanaí de sin' sin, in ainneoin a bheith 'bhfostú' don tiarna talún de sin, is é an fhéidearthacht a bheith saor in aisce ann. Ach má dúirt an Bíobla go bhfuil fir 'leanaí de sin' a bheadh, a chiallaíonn go mbeadh aon fhéidearthacht scaoileadh an riocht leanaí agus, concomitantly, bheadh ann cosúil nach fháil ar an 'oidhreacht' den: tuairiscíodh fearg.

Dá bhrí sin an maxim: "Tá an mac go deo sa bhaile, nach bhfuil an daor 'go bhfuil muid teibí an freagra a thug Íosa a idirghabhálaithe:" fhreagair Íosa iad, Verily, verily deirim ribh, committeth bé go bhfuil peaca an seirbhíseach pheaca. Anois, nach abideth an seirbhíseach sa teach go deo; abideth an Mac go deo "(Eoin 08:34 -35), agus urlabhra Sara," a dúirt sí ris Abraham, Cast amach an banóglach agus a mac: le mac an banóglach Ní bheidh hoidhreacht le Isaac, mo mhac "(Gen 21:10).

Is é seo an cur síos brónach ar conas a bhí an gcóras daor, ós rud é nach raibh na sclábhaithe a shanntar aon maith nó homestead, sula méid a bhí leacht agus bhí sclábhaithe áirithe bás. Ach an marbh freed na sclábhaithe a gcuid máistrí, chomh maith le a éiríonn bás a fear céile saor in aisce leis an bhean (Rom 6: 7; Rómhánaigh 7: 2).

Nuair a bhíonn sé sin go bhfuil fir 'leanaí de wrath' a chiallaíonn go bhfuil aon éalú ar an gcoinníoll go bhfuil sé ábhartha agus nach bhfuil an 'oidhreacht' a fateful fháil. Nuair a bhíonn sé sin go bhfuil fir 'slaves de sin', ar na hathruithe scéal, toisc go bhfuil fós ar súil: an deis a fháil réidh leis an gcoinníoll daor.

Ní raibh Adam ghintear ó pheaca roimh chruthaigh Dia. Nuair a sinned sé, scor de Adam a bheith saor in aisce agus chuaigh sé chun an riocht daor de sin. Ní féidir le duine a rá go bhfuil Adam mac pheaca mar gheall ar, i ndáiríre, bhí sé cruthaithe ag Dia forbid. Bhfoirm seirbhíseach a tháinig ach amháin nuair

a bheidh an chiona, agus dá bhrí sin bás.

Maidir leis an ann, bhí Adam cruthaithe ag Dia. Maidir pheaca bhí Adam seirbhíseach. Maidir leis an fearg tar éis éirí an leanbh toisc nach mbeadh i gcomhréir leis an gcion pas dó an pionós a bunaíodh: an bháis. Toisc go bhfuil bás áirithe, is é an fear a ghlac leanaí de wrath, ar feadh tréimhse nach féidir é a fháil réidh leis an pionós a bunaíodh mar thoradh ar disobedience.

an fhéidearthacht

Ach mar a thuilleadh go bhfuil an fear is féidir ‘peacach’?

Toisc go bhfuil sclábhaíocht pictiúr de chur faoi de dhéantús an duine ar an tiarna talún de sin, an freagra ar an fear a fhágáil go bhfuil an bondage de sin ag fáil bháis!

I antiquity, na sclábhaithe nach raibh a bhaint amach saoirse le linn a bheith ann a bheadh amháin a bheith saor ó cuing an ngéibheann nuair a fuair bás siad, toisc go raibh siad gafa don saol a n-úinéirí mar gheall ar an dlí. Níl ach an bás an bondage daor ghearradh ar an nasc bunaithe le dlí, agus gan ach an bás céile Idirbhristeacha an banna bainise “[Know ye nach bhfuil, se a bhráithre \(do labhairt I a ghabhann leo go bhfuil a fhios an dlí\), go bhfuil tiarnas an dlí thar fear chomh fada agus is sé ina chónaí](#)” (Rom 7: 1).

An eagla an bháis a bhí cad a choinnigh na sclábhaithe faoi réir pian-don saol, ós rud é an instinct caomhnú féin ann labhair níos airde. Bhí sé go leor chun a thabhairt amach as a saol chun fáil réidh le serfdom, áfach, an eagla an bháis a chuir cosc “[Agus iad a trí eagla an bháis bhí gach a n-ábhar feadh an tsaoil a sheachadadh bondage](#)” (Heb 02:15).

Bás difriúil ó síos go dtí deannaigh

Is é an fear marbh le disobeying an méid a bhí a bunaíodh i Eden: “Agus an Tiarna Dia gceannas ar an fear, ag rá, As gach crann an ghairdín thou mayest ithe faoi shaoirse, ach an crann ar eolas maith agus olc Ní bheidh tú ag ithe; sa lá a itheann tú sin, beidh tú bás surely “(Geineasas 02:16 -17).

Nuair a ith Adam na torthaí ar an eolas ar chrainn maith agus a fuair bás láithreach olc, is é sin, gearradh comaoineach le Dia agus bhí faoi réir ag máistir nua: pheaca. An fear (fir agus mná) a fuair bás do Dhia, an duine amháin a raibh comaoineach.

Tar éis bás an fear a Dhia, bhunaigh Dia an pian i na mná gcoimpeart agus go mbeadh fear a ithe an sweat a brow go d’fhill sé ar an deannaigh ar an talamh, á bhunú bás fisiciúil, nuair a chailleann fir comaoineach le do muintir .

Cé gur i Eden roimh an cion, bhí Adam beo do Dhia agus nach raibh pheaca isteach go fóill ar fud an domhain. Tar éis sinning, a fuair bás Adam le Dia, agus chuaigh sé chun cónaí i pheaca. Iad siúd a bhfuil cónaí orthu go pheaca marbh do Dhia, agus vice versa. Má tá an fear a théann síos go dtí an deannaigh gan Chríost a bheidh, a bheith scartha go deo ó Dhia.

Aonach leor

Nuair a deir an Bíobla go bhfuil Dia amháin, a rá go bhfuil Dia an beart glan de righteousness agus cothromais. Tá an tréith deara ag roinnt fachtóirí, mar shampla:

a) nach bhfuil Dia bréag;

- b) nach bhfuil Dia athrú;
- c) Níl an culprit siúl guiltless;
- d) Is é an pionós ach duine an chiontóra;
- d) Ná glacadh le breabanna;
- e) Tá a chuid dlíthe léiriú a nádúr;
- f) oppresses aon duine.

Fuarthas go raibh an righteousness agus ceartais Dé i Eden nuair a thugann Dia a aithne ar an chéad fhear in áit iontach, **“As gach crann an ghairdín thou mayest ithe faoi shaoirse, ach an crann an eolas maith agus olc, ní bheidh tú ag ithe = sa lá a itheann tú sin, beidh tú bás surely ”**(Geineasas 01:16 -17).

Is é an commandment i Eden naofa agus díreach agus go maith toisc go raibh sé intuigthe saoirse fear (As gach crann an ghairdín thou mayest faoi shaoirse a ithe ...), agus an cúram Dé (... ach an crann ar eolas maith agus olc Ní bheidh tú ag ithe, sa lá a itheann tú sin, beidh tú bás surely).

Toirmisceann an t-ordú an fear an crann ar eolas maith agus olc do na hiarmhairtí (surely bás), agus ní trí cos ar bolg. Bhí sé i gceist an aithne a chaomhnú an tsaoirse agus an comaoineach idir an Cruthaitheoir agus an créatúr, an fhaisnéis is gá blas ionas go bhféadfaí an fear a threorú.

Is é an focal Dé an abairt fíor (ar a bhfuil fíor, a bhfuil éifeachtach), ionas gur nuair a fear feidhm as a saoirse agus ith ón gcrann an eolais, na hiarmhairtí tionchar: Tá an fear a bheith choimhthiú ó Dhia (marbh) agus, ag brath ar an méid a bhí intreach an crann ar eolas maith agus olc an fear tar éis éirí cosúil le Dia (eolas maith agus olc).

Dia immutable, ní féidir bréag agus ní bheidh a chuid focal ar ais ar neamhní **“I súil na beatha síoraí, a Dhia, nach féidir a bheidh, gheall sular thosaigh an domhan”** (Titus 1: 2); **“Má**

táimid faithless, sé fós dílis: ní féidir leis a shéanadh é féin” (2 Tim 2:13).

Má ais Dia ar ais ar a chuid focal atá fágtha i comaoineach leis an fear tar éis an cion, ní bheadh Dia a bheith láidir, dílis, cóir agus immutable. An Chéad gur theip orthu a chomhlíonadh a chuid focal a bheith daingean agus dílis. Dara dul síos, mar gheall ar an chéad a bheadh, a bheith mór an fear a, ag ithe ar na torthaí ar an eolas ar chrainn maith agus olc, go soiléir nach raibh sé ag muinín i nDia, agus ní raibh ag iarraidh a bheith i comaoineach leis.

Coinnigh an fear i comaoineach i ndiaidh a bheadh an cion a bheith treallach agus leatromach ó Dhia. Más rud é nach raibh an pionós i bhfeidhm a bheadh an focal Dé de bheith fíor, mar sin bheadh sé iontaofa. Mar iontaobhas nach raibh a ordú a chuid focal?

Dlí agus Cirt

Mar a disobeyed an fear, ní fhéadfadh an pionós pas an fear, amhail is dá ceann eile ag fulaingt an pionós i bhfeidhm ar an transgressor bheadh ceartais toisc go bhfuil ceart an anam a fulaingt bpeacaí na hiarmhairtí “Agus an Tiarna a dubhairt Moses, Gidh bé agá sinned i gcoinne Mise, beidh mé blot amach as mo leabhar “(Ezekiel 32:33); “An anam go bpeacaí bás” (Ezekiel 18:20).

Is ar an gcúis a deir Dia, “Coinnigh ort i bhfad ó focail fiaradh, agus ní mharú an neamhchiontach agus righteous: mar ní bheidh mé údar an wicked” (Ex 23: 7). Má dhearbhu Dia an ghránna ach ní bheadh, a bheith cóir.

Tabhair faoi deara go bhfuil Dia riamh exterminate an righteous leis an ghránna nuair a ritheann tú breithiúnas: “i bhfad ó dhuit a dhéanamh i ndiaidh an mbealach seo, a maraigh

an righteous leis an wicked, gur chóir an righteous a bheith mar an wicked, i bhfad ó dhuit nach an Breitheamh ar fad. an domhain? “(Geineasas 18:25).

Anois, sula druidim an réiteach a tugadh don coinníoll fear i chur faoi leis an mbealach gracious de sin, ar an gcéad tá sé riachtanach chun tuiscint a fháil ar conas a réiteach tú an fhadhb Dé dhearbhuí righteous an ghránna “Ach dó nach worketh sin, ach believeth air go údar tá an ungodly, a chreideamh chomhaireamh do righteousness “(Rómhánaigh 4: 5).

Roimh Dhia údar fear le chéile den chéad uair a righteousness “A thaispeáint a righteousness ag an am i láthair, ionas go bhféadfadh sé a bheith díreach agus justifier air a believeth i Íosa” (Rom 03:26). Cad ceartais a bhí sásta? An bunaithe le dlí a deonaíodh i Eden atá naofa, cóir agus go maith, toisc go leanann sé go bhfuil an anam go bpeacaí bás. Dá bhrí sin an t-uasmhéid: Is é an pá de sin bás (Rómhánaigh 6:23), agus mar go léir sinned trí bheith i thigh Adam, a bhí go léir faoi réir pheaca, mar gheall ar bhás “Is é an Sting an bháis sin, agus Is é an neart de sin ar an dlí “(1 Cor 15:56).

Ós rud é go sinned Adam agus pheaca isteach ar fud an domhain, tá gach marbh i bhfiacha agus bpeacaí, mar gheall ar sinned go léir. Gach fir choimhthiú ó Dhia, agus má théann síos go dtí an deannaigh, tar éis an breithiúnas tugtha ag an throne mór bán caillte do gach eternity (Eph 2: 1; Rom 03:23; Rom 05:12).

Rinneadh cur síos ar an réaltacht ag Eoin Baiste ar an mbealach seo: “Agus anois freisin go bhfuil an tua leagan ar an fhréamh na gcrann: Tá gach crann mar sin nach iompróidh torthaí maithe a ghearradh síos agus caitheadh isteach sa tine” (Matha 03:10), ceann amháin rereading na focail a d’fhógair an fáidh Isaiah: “a dúirt guth, caoin; Agus dúirt sé, Cad a bheidh mé caoin? Tá gach flesh féar, agus a áilleacht ar fad mar an bláth ar an réimse. Triomaithe féar, agus go dtagann an bláth, séideadh sé an Spiorad an Tiarna. Surely tá na daoine féar. Triomaithe féar, agus na bláthanna

titim, ach seasann an focal ar ár Dia go deo “(Isaiah 40: 6-8).

Gan eisceacht, tá gach sliocht Adam faoi réir an pionós a bunaíodh i Eden, choimhthiú ó Dhia, agus mar sin atá stróicthe: “Ach fhreagair sé agus dúirt sé, Beidh gach gléasra, nach lér mo Athair heavenly curtha, a bheith fréamhaithe suas” (Mt. 15:13).

An chéad ghníomh Dé ach a fhuascailt fear a bhí a chur in ionad disobedience Adam trí obedience an Adam caite (Críost). Gan an gníomh a chur in ionad: chách géilleadh do disobedience, ní bheadh ann ceartais agus a fhuascailt, ar feadh disobeyed agus tá go leor a bheith sinned, leanann sé go má Deineadh amháin, go mbeadh go leor a chosaint (Rom 05:15). Má thug aon bháis, ach amháin le haghaidh a bheadh sé indéanta a chur ar ceal an bás saol a bhunú “Ach tá sé déanta anois a léiriú trí feiceáil ar ár Slánaitheoir Íosa Críost, a lér ceal bháis, agus a thabhairt ar an saol solais agus neamhbhásmhaireachta tríd an soiscéal” (2 Tim 1:10).

Gan an gníomh a chur in ionad, ar chách géilleadh do disobedience, ní bheadh a bheith ann bhealach chun salvation nach chealú nádúr righteous Dé “Do peacaigh mar fear amháin disobedience rinneadh go leor, mar sin ag an obedience amháin go leor a dhéanamh righteous” (rom 05:19).

Bhí an gníomh athsholáthair, obedience do disobedience, d’fhéadfaí a dhéanamh ach amháin ag duine saor de sin, chomh maith le saor in aisce leis an chéad fhear. Chun a bheith ar an gníomh de chur in ionad, an Word Eternal bhí le Dia agus go bhfuil gach rud a cruthaíodh rinneadh flesh agus chomhnuigh i measc na bhfear. I ngach tháinig cosúil le fir, faoi réir na anacair agus laigí (Heb 02:18) céanna.

Adam disobeyed i dtimpeallacht iontach bhréagnú ordú amháin: “... Ní bheidh tú ag ithe ‘An Word eternal nuair sa flesh, in ainneoin an fhulaingt, laigí agus temptations comhlíonta go

léir righteousness, ie aisghairfidh rud an dlí nó na fáithe (Matha 05:17). Is é an obedience Chríost léirithe ar an bhfíric go bhfuair sé bás san ord an Athar agus an bháis tras **“Agus a bheith le fáil i bhfoirm an duine, humbled sé é féin, agus bhí obedient ris bás, bás ar tras”** (Phil 2: 8; Heb 5: 8).

Faoi an fhadhb a réiteach an cheartais trí obedience Chríost (Heb 10: 9 -10), ó bhí Íosa obedient i ngach, trí flesh Chríost, d’oscail Dia ar bhealach nua agus maireachtála a raibh an fear rochtain ar sé **“ag ar bhealach nua agus maireachtála oscail dúinn tríd an veil, is é sin, a flesh”** (Heb 10:20).

Osclaíodh an bhealach a dhéanamh tríd obedience, agus ní mar gheall ar íobairt, mar gheall ar Chríost Dia dúirt sé, **“Mar sin, ag teacht ar an saol, deir sé, Sacrifice agus a thairiscint nach raibh tú mian, ach chumhra comhlacht ullmhaigh & fdot liom”** (Eabhraigh 10: 5). Is botún a thuiscint go raibh slánú mar gheall ar Chríost deonacha a thairiscint a chorp i íobairt do Chríost chomhlacht a thairiscint ar an tharla i ndáiríre ar siúl i obedience chun an ordú an Athar. Salvation tugtha ag obedience de Críost, a de réir an beidh an Athair dháil amach a anam ris bás **“taketh aon fhear sé as dom, ach a leagan mé sé síos ar féin;. tá mé cumhacht a leagan síos, agus tá mé cumhacht a chur air seo an ordú a fuair mé ó mo Athair “**(Eoin 10:18).

Nuair a chloiseann tú an dea-scéal an tslánaithe agus creidim go bhfuil Íosa an Críost, bás an peacach le Críost agus tá sé curtha. Is é an pionós a bunaíodh ach duine an chiontóra, mar a ghlac chun a chreidiúint i mbun a chuid tras féin agus a leanúint i ndiaidh Chríost. Trí chreidiúint sa soiscéal a éiríonn an peacach a partaker flesh agus fola Chríost, ionas go bhfuil de réir Críost ina bhás.

Ach in áit an obedience Chríost ar an disobedience Adam, agus tá an flesh Chríost bheith ina bhealach nua agus maireachtála saor-rochtain do Dhia, de bharr bhás agus aiséirí Chríost. Cad

is gá fós le fear a fhuascailt?

Fear Iarraidh bás i pheaca a chomhlíonann na forálacha de dhlí an deonaíodh i Eden.

Má thiteann an fear ar an deannaigh gan chreidiúint i gCríost, téann go eternity caillte, ach má chreideann an fear go bhfuil Críost Mac Dé réir an Scriptures bás, le Críost agus tá sé curtha le Eisean (Rómhánaigh 6: 3 -8) .

I bhás an peacach a aithne righteousness Chríost i Eden deimhin, toisc go bhfuil an bhás Chríost substitutionary ach amháin i ndáil leis an chros ar Calvary, áfach, a bheith gach believers partakers de flesh agus fola Chríost, ie crucify héifeachtach an comhlacht ar pheaca agus a lusts, bás agus go bhfuil siad curtha.

Ach mar a bhfuil sé deimhnithe go mór an fear bás, go bhfuil Dia amháin agus a gnólacht seastán focal nuair Creideann an fear i gCríost bás agus tá sé curtha le Críost.

An fear a bhí beo a pheaca agus marbh i bhfiacha agus bpeacaí do Dhia tar éis bháis le Críost, beidh beo unto Dia. An believer i gCríost bás a pheaca, agus mar sin tá an righteousness Dé bunaithe agus tá an fear freed as a mháistir iar, pheaca.

An grásta iontach

“Chun a thaispeáint sna haoiseanna atá le teacht an riches mó a ghrásta ina cineáltas i dtreo dúinn i gCríost Íosa” (Eph 2: 7)

Ní mór don Críostaí a thuiscint conas mór é a bhfuil aon contrárthacht idir cairde agus ceartais Dé. In go bhfuil ár gcuid laethanta beag Críostaithe ar féidir leo a chumas go maith nach bhfuil aon contrártha i díreach Dia dhearbhu

righteous an wicked.

Is é an focal Dé a thugann ráthaíocht údar dóibh siúd a chreideann i gCríost, áfach, bheadh roinnt éagóir i nDia mura mbeadh aon fhuascailt don duine. Arís, nuair a éagann fear le Críost, is é an righteousness Dé sásta, toisc go gcomhlíonann sé an focal a bunaíodh: "... bás surely," agus bheadh roinnt éagóir dá bunaíodh ach an pobal i eternity agus nach bhfuil an fear méadú tagtha le Críost.

Tá sé seo i gcás ina bhfuil an grásta Dé fianaise iontach, mar a chreidiúint i gCríost an fear a choimhthiú tar éis bháis a dhéanann tuillte a bheith acu comhaltacht leis an Cruthaitheoir, is é sin, quickened agus arduithe creature nua i gCríost a bheith "Fiú nuair a bhí muid marbh i bpeacaí, quickened agá dúinn mar aon le Críost, (ag ghrásta sibh a shábháil), agus tógadh dúinn suas le chéile agus a dhéanamh linn suí le chéile in áiteanna heavenly i gCríost Íosa "(Eph 2: 5 -6).

Nuair a éagann an believer le Críost, is é an comhlacht marbh, toisc go bhfuil an banna le pheaca briste ach amháin ag an bás na ndaoine a sheirbheáil pheaca, áfach, cé go céasadh an chomhlachta, tá quickened ag an Spiorad Dé "Agus, má tá Críost i duit, is é an comhlacht go deimhin marbh mar gheall ar pheaca, ach tá an Spiorad an saol mar gheall ar righteousness. Agus má tá an Spiorad dó go ardaíodh suas as an Íosa marbh i tú, sé a ó mhairbh ardaithe Críost quicken freisin do chomhlachtaí mortal ag a Spiorad a dwelleth i duit "(Rómhánaigh 08:10 -11).

Mar sin, do na nithe ar Pauline: "Chun an grá Chríost compels dúinn, mar gheall ar sin breitheamh, más rud é go fuair bás ar cheann do gach duine, dá bhrí sin, a fuair bás againn ar fad" (2 Cor 05:14). An comhlacht dá chuid féin peaca a bheith gineadh síol corruptible de Adam a céasadh (le creideamh i gCríost) Is cúis thréigean an sean-fhear agus an sos banna le pheaca (Rómhánaigh 6: 6). Gach a chreideann i ndáiríre bás le

Críost, agus mar sin gur chóir go mbeadh aon duine a tharchur chun na saincheisteanna ábhartha an dara flesh de sin (2 Corantaigh 5:16).

Bhí sé coitianta do Críostaithe cuimhneamh ar an fear Críost, áfach, ní raibh a thuiscint go bhfuil an fear a céasadh ar chrois, a Dhia exalted thar dó, thug dó an t-ainm atá os cionn gach ainm, faoi réir Eisean gach rud (Eabhraigh 2: 8).

Bhí sé coitianta go Críostaithe go luath a dhéanamh tagairt do cheisteanna feola, mar shampla: – “Tá mé Eabhrais Eabhraigh”; Eile: – “Tá mé fuil Rómhánach, ní mar gheall ar cheannaigh mé saoránacht Rómhánach”; Agus fós iad siúd: – “Tá a fhios agam toisc go bhfuil an fhealsúnacht a áit bhreithe sa Ghréig”, etc.

Dá réir sin an riachtanas: go aon duine de réir an flesh, le haghaidh bhfuil tú gach clann Dé trí chreideamh i gCríost, am nua agus saol nua, agus mar sin ní raibh aon níos mó Giúdaigh, Gréigis, daor, saor in aisce, fireann, baineann, etc. (Gal 3:26 -29).

An comhlacht dá chuid féin pheaca a dtugtar freisin soitheach ris obadh, beidh an t-árthach a ullmhaíodh lena ndíothú (Rómhánaigh 09:21 -22). Anois gach fear a thig an saol dul ag Adam, an doras leathan, a cruthaíodh as cré trí chumhacht Dé, áfach, mar gheall ar síol Adam, is é an táirge deiridh de chré (soitheach) obadh, mar atá i Tá soithí Adam a wrath feistithe go scriosadh.

Tabhair faoi deara go nuair a labhraíonn an Apostle na cumhachta cruthaitheach Dé fear a thabhairt ar an saol béim go bhfuil Dia cumhacht thar an chré, ní ar an soitheach. Maidir cré Tá Dia cumhachta, agus déanann soithí chun ómós agus obadh, ach rud a chinntíonn an onóir agus obadh na soithí atá cruthaithe: an chéad agus an Adam caite – Adam agus Críost.

Is é an grásta iontach go bhfuil Dia, a bhfuil cumhacht thar an chré, ag baint úsáide as an mhaís chéanna a raibh na soithí

a easonóir a cruthaíodh chun soithí ris onóir a dhéanamh. An comhlacht de sin a bhí le bheith Rialaigh an spiorad Dé a dwells ann, bíonn sé ina soitheach de trócaire, a cruthaíodh chun ómós “nach agá an chumhacht Potter thar an chré, an chnapshuim chéanna a dhéanamh ar soitheach amháin ris onóir, agus ceann eile ris obadh? Agus Cad a tharlaíonn má Dia, sásta a thaispeáint ar a wrath agus a chur in iúl a chumhacht, endured le soithí foighne go leor den wrath ullmhaithe lena ndíothú? Agus go bhféadfadh sé a dhéanamh ar a dtugtar an saibhreas a ghlóir ar soithí de trócaire, a bhí ullmhaithe aige roimh ré do ghlóir” (Rómhánaigh 09:21 -23).

A athmhúscailt siúd a chreideann i gCríost Dia Cruthaíonn (Barra) cothrom, agus ansin dearbhaíonn cad é an staid an nua a rugadh: Aonach. Is ansin atá an mór inneachar sár-údar: Dia Dearbhaíonn ach an fear righteous nuair a fear a cruthaíodh as an nua i bhfíréantacló agus holiness fíor (Eph 4:24).

An fear d’aois riamh údar (dhearbhú righteous), mar údar Dia riamh ungodly. Mar sin féin, nuair a éagann fear le Críost an righteousness Dé sásta, agus an chumhacht a chuid focal, a bhfuil síol incorruptible, a dhéanann Dia a plandála nach mbeidh a bheith stoite, chun an focal Dé abideth go deo, chomh maith le go bhfuil an focal a ghintear (Mt 15:13; 1 Peadar 1:25; 1 Eoin 2:17).

Na riches de ghrásta

“Chun grásta Dé a bringeth salvation lér chuma le gach fir ...”
(Titus 1:11)

Tar éis cur béime ar an ngá atá le Críostaithe a bheith acu ar iompar inghlactha sa tsochaí, is é sin, a chur suas ionas nach scannal do Giúdaigh, Gréagaigh ná an séipéal Dé a thabhairt, tugann an Apostle Paul an chúis: an grásta ar Dhia i gCríost salvation a thabhairt chun gach fir!

Níor chóir Críostaithe a bheith ina chúis le haghaidh scannal (náire) agus níor chóir go mbeadh náire ar an soiscéal, (2 Tim 1: 8) an fianaise Chríost, tá sé tríd an soiscéal, a bhfuil an chumhacht Dé agus an focal de athmhuintearas, is é sin an fear shábháil “... ag an chumhacht Dé a shábháil dúinn ...” (2 Timothy 1: 9); “Níl mé ashamed an soiscéal, mar tá sé an chumhacht Dé ris salvation do gach ceann a believeth ...” (Rom 01:16); “Is é sin, bhí Dia i gCríost réiteach ar fud an domhain, ní imputing n bhfiacha ríu, agus agá tiomanta ris dúinn an focal an athmhuintearais” (2 Corantaigh 5:19).

Nuair a labhraíonn muid fuascailte, salvation, údar, sanctification, maithiúnas, saol nua, athghiniúint, cur chuige muid an grásta iontach Dé i gCríost Íosa léirigh, le haghaidh chaoín é fear ar a dtugtar (καλέσαντος / Kaleo) as an dorchadais i bhfianaise marvelous Dé, agus iad siúd a chreideann a iompar amach as an dorchadas isteach sa ríocht an Mhic “Ach tá sibh ar ghlúin roghnaithe, a Sagartachta ríoga, náisiún naofa, daoine peculiar, gur féidir leat a fhógairt ar an praises de Eisean a d’iarr tú amach as an dorchadas isteach ina solas iontach” (1 Peadar 2: 9); “Cé a hath sheachadadh chugainn ó an chumhacht an dorchadais agus in iúl dúinn isteach sa ríocht a ghrá Mhac” (Col 1:13).

Tá go leor ar a dtugtar (κλητοί = ghaolmhara téarma a dhíorthaítear ó Kaleo) ach is beag atá roghnaithe, ie, go leor éisteacht leis an gcuireadh soiscéal, ach is beag iad na daoine a éisteacht agus creidim. Iarrtar go leor chun dul isteach tríd an doras caol, ach tá roinnt a chomhlíonann an glaoch (Mt 07:13).

Gach go aghaidh a thabhairt ar againn anseo Tagraíonn an grásta iontach Dé, d’fhógair as an Sean-Tiomna, a bhfuil glacadh páirte gach fir i gcónaí Creidim i Dia a d’fhógair fuascailte “Is beannaithe iad iad a bhfuil a iniquities maite, agus a bhfuil a bpeacaí clúdaithe “(Rómhánaigh 4: 7).

Ach iad siúd a chreideann i rith an ama ar a dtugtar fullness

an Gentiles (Rom 11:25), nó an fullness ama (Gal 4: 4; Eph 1:10), agus an grásta iontach, tá an saibhreas de ghrásta, do go bhfuil sé tugtha do believers oidhreacht. Chomh maith leis na creidimh i gCríost a shábháil ag trócaire Dé trí níochán athghiniúint agus athnuachan ionas go raibh siad dhearbhuí righteous, bhí muid freisin oidhrí Dé, coerdeiros le Críost (Titus 3: 7; Rómhánaigh 8:17; Rómhánaigh 8:32).

An glao (κλητοί = ghaolmhara téarma a dhíorthaítear ó Kaleo) an soiscéal le cuireadh chun salvation, agus a shábháil i gCríost ag an chumhacht Dé (tSoiscéil) Tá 'ar a dtugtar le saol naofa' (καλέσαντος κλήσει). Tugadh an glaoch tríd an soiscéal an fullness ama, ó tharla an glaoch chun saol naofa i eternity (sular thosaigh an domhain).

Cé go lorgaíonn an glao soiscéal an slánú an fear, tá an saol naofa i bhfianaise an cuspóir an-go bhfuil Dia purposed i gCríost.

Is é an saibhreas de ghrásta go gach duine a chreideann i gCríost, agus tá siad a iompar chuig an ríocht an Mhic, a thuilleadh ceann scríbe eile ach amháin má tá siad leanaí Dé ionas go bhféadfadh Críost a bheith ar an firstborn i measc go leor brethren (Rom 08:29) .

Dar leis an cuspóir síoraí go bhfuil Dia purposed i gCríost a dhéanamh Eisean firstborn i measc a lán bhráithre go bhfuil Dia bunaithe sula thosaigh an domhain (predestined) go léir a bhí partakers de flesh agus fola Chríost tríd an eaglais, a bheith conformed leis an íomhá de Íosa, is é sin, cosúil Eisean (1 Eoin 3: 1 -2).

Dia ní hamháin baill predestined an chomhlachta Chríost, an eaglais, mar atá tofa iad freisin sular thosaigh an domhan a bheith naofa agus gan locht roimh Dhia (Eifisigh 1: 3). As cáineadh, go bhfuil leanaí Dé so-ghabhálach mar go bhfuil siad partakers ar nádúr Dhiaga (1 Peadar 1: 4).

Anois, na riches de ghrásta a dheonaítear do bhaill den chorp

Chríost de réir an cuspóir a Dhia purposed i féin a chéile gach rud i Críost (Eph 1:10; Eph 3:11). Ag Críost a bhunú mar an ceann an chomhlachta, a bhfuil an séipéal, le chéile gach rud go Críost mar gheall ar na páistí Dé atá cosúil dó, tá sé feiceálach: an ceann.